

ת"פ 2653/10/21 - מדינת ישראל נגד איוב רבאדי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

18 אוגוסט 2022

ת"פ 2653-10-21 מדינת ישראל נ' רבאדי(עציר)

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איוב רבאדי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שירין מחג'נה

הנאשם וב"כ - עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **נהיגה פזיזה ורשלנית ברכב** (עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין - התשל"ז 1977) **והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו** (עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל).

2. עניין של העבירות בהן הורשע הנאשם בכך שכמפורט בכתב האישום המתוקן, במועד המפורט בו נהג הנאשם בכביש בין עירוני הכולל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון ואשר המהירות המירבית המותרת בו היא 80 קמ"ש. כמפורט בכתב האישום המתוקן, במקטעים רבים בכביש זה קיים קו הפרדה רצוף והראות מוגבלת.

על פי המפורט, הנאשם חלף במהירות מופרזת בכביש סמוך ליישוב אמציה שם הבחין בו שוטר אשר נסע בניידת משטרתית סמויה. לאחר שהבחין בו, הפעיל השוטר אור כחול מהבהב על הניידת ואת מערכת הכריזה, אך הנאשם לא נענה להוראות השוטר והגביר את מהירות נסיעתו עד למהירות של כ- 175 קמ"ש. בהמשך החל הנאשם לעקוף כלי רכב שנסעו לפניו בכביש, לרבות כלי רכב פרטיים, משאיות וטרקטור על אף שהיה קו הפרדה רצוף ועל אף ששדה הראיה היה מוגבל מאד בשל עיקולים בכביש.

בהמשך פנה הנאשם לכביש נוסף שאף הוא כביש בין עירוני שבו המהירות המרבית המותרת היא 80 קמ"ש ואף בו נתיב נסיעה אחד לכל כיוון ובמקטעים רבים ישנו קו הפרדה רצוף והראות מוגבלת. גם בכביש זה המשיך הנאשם לנסוע כשהשוטר כל העת דולק אחריו וממשיך, לשווא, להורות לו לעצור והנאשם המשיך לעקוף כלי רכב שנסעו לפניו.

כאשר השוטר ניסה להתקרב אל הנאשם, זה הגביר את מהירות נסיעתו והשוטר לא הצליח להתקרב אליו.

בצומת שהיה בהמשך הדרך המתין קצין משטרה בניידת משטרתית נוספת, ניידת גלויה, כאשר הקצין לבוש במדים וכאשר חלף הנאשם בצומת, סימן הקצין לנאשם לעצור.

הנאשם לא שעה להוראת הקצין והמשיך לנסוע במהירות ובפראות תוך שמשלב זה, הן הקצין והן השוטר שדלק אחריו קודם, דולקים אחר הנאשם בשתי הניידות ושבים ודורשים ממנו לעצור, אך בשל מהירות נסיעתו של הנאשם ואופן נהיגתו, לא הצליחו להתקרב אליו והנאשם המשיך לנסוע בכביש במהירות ובפראות תוך שהמשיך ועקף כלי רכב שנסעו בפניו בקו הפרדה רצוף.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, שתי הניידות לא הצליחו להדביק את הנאשם וזה הצליח להימלט לכיוון כביש 6 ונעצר לאחר מספר שעות בכביש אחר דרומית לקריית גת.

הסדר הטיעון

3. ביום 30.6.22, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום והודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן. הצדדים הבהירו כי אין הסדר לעניין העונש וכי כל צד יטען על פי מיטב הבנתו.

4. לא הוזמן תסקיר ועל כן גם לא הוגש (ב"כ הנאשם ציין לעניין זה כי אמנם סבור הוא כי היה מקום לתסקיר, אך לאור פרק הזמן הנדרש והיותו של הנאשם במעצר, סבר שאין מקום להמתין להגשת תסקיר ועל כן ויתר על זכותו זו).

טענות הצדדים

5. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והפנתה לפסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת לשיטתה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל ועתרה להשתתף מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם לצד מאסרים על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם עמד על השינוי המהותי כפועל יוצא מתיקון כתב האישום והעובדה שמדובר בעבירה של פיזיות ורשלנות. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות האירוע גובלות בעבירה של נהיגה בקלות ראש על פי פקודת התעבורה, הפנה לפסיקה רבה שבה הושתו מאסרים קצרים לרבות לריצוי בעבודות שירות, טען כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי העונש הראוי אמור להיות באמצע המתחם, טען כי לו היה

הנאשם משוחרר היה מקום לשלב שיקולי שיקום ולהשית עליו מאסר בעבודות שירות וביקש להסתפק בתקופת המעצר, תוך שטען כי זו עולה על תקופת המאסר הראויה.

7. הנאשם בדברו לעונש סיפר כי הוא אב ל- 3 ילדים. הנאשם סיפר כי עבר הליך שיקומי בבית הסוהר ואף רצה להשתקם לאחר שחרורו, ביקש שיושת עליו גזר דין בעל אופי שיקומי והבטיח שלא ישוב על מעשיו. הנאשם סיפר כי בהיותו במעצר השתתף בקבוצות טיפוליות ואף שימש כאסיר תומך והביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

8. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות ונסיבות ביצוען חמורות. הנאשם פגע באופן מובהק בביטחון המשתמשים בכביש, כמו גם בביטחונו שלו ובביטחון הנוסע שנסע עמו. מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם, למעשה, לאחר שנדרש לעצור על ידי השוטרים הראשון, לא רק שבחר שלא להיענות להוראתו ולעצור, אלא אף בחר להגביר את מהירות הרכב עד לכ- 175 קמ"ש (בכביש שבו המהירות המותרת היא 80 קמ"ש) ולהימלט בנהיגה פראית ומסוכנת תוך עקיפת כלי רכב פרטיים, משאיות וטרקטור במספר הזדמנויות שונות, לרבות תוך חציית קו הפרדה רצוף ולרבות במקומות בהם שדה הראייה היה מוגבל והכל תוך התעלמות מכך שהוא מבצע מעשים אלו במפגיע לנגד עיני שוטר הדולק אחריו ומורה לו לעצור ותוך התעלמות מהוראותיו. גם לאחר שחלף בצומת שבו המתין קצין משטרה לבוש מדים אשר עמד ליד ניידת משטרתית גלויה והורה לו לעצור, בחר הנאשם להמשיך באותה נסיעת הימלטות פראית ומסוכנת תוך שמשלב זה ואילך, בחר להתעלם מהוראות השוטרים משתי ניידות שונות שרדפו אחריו, להגביר את מהירותו ולהמשיך באותן עקיפות מסוכנות, והכל תוך התעלמות מהוראות שוטרי שתי ניידות אשר דלקו אחריו והורו לו לעצור, ותוך שבמעשיו גם סיכן את בטחון השוטרים הדולקים אחריו ואת בטחונו שלו [ור' לעניין זה ע"פ 8963/17 - כפיר ששון נ' מדינת ישראל, תק-על 2018(2), 6568(23/05/2018)].

רכב הנהוג באופן מסוכן, יכול להוות כלי משחית של ממש שפגיעתו קטלנית. במקרה דנן, הדברים יפים מקל וחומר מקום בו הנאשם היה מודע לנוכחות השוטרים, ובידיעה ברורה בחר להגשים את התכלית של הימלטות מהם תוך שלשם כך היה נכון לסכן באופן ממשי ומוחשי, את המשתמשים בדרכים שעה שנהג כברת דרך ארוכה כפי שנהג.

אין המדובר בעברייני תעבורה שסטה מנתיבו, או ביצע טעות רגעית אחרת בשל היסח הדעת, אלא במי שבאופן מודע ומתוך בחירה מלאה, ועל מנת להגשים את התכלית של הימלטות מידי השוטר ולאחריו השוטר הנוסף, בחר להימלט על דרך נהיגה פרועה ומסוכנת, תוך סיכון ממשי ומוחשי של נוסעי כלי רכב שהיו עשויים להיקלע בדרכו.

9. דומה כי מעשיו של הנאשם מגלמים את הטענות העולות תדיר ביחס לתחושת הציבור הנורמטיבי בנגב של היעדר משילות ותופעת ה"דרום הפרוע". הנאשם במעשיו אלו, מעבר לפגיעה בביטחון המשתמשים בדרכו,

פגע גם בתחושת הביטחון האישי של הציבור הסובל מתופעה נפוצה זו, וחש כי כבישי הנגב וחוצות ערי הנגב אינם בטוחים עוד. במעשיו של הנאשם יש גם משום התרסה כלפי שלוחי מערכת אכיפת החוק, וכפועל יוצא מכך כלפי עצם הניסיון להשליט משילות ברחבי הנגב ובחוצות ערי הנגב.

10. על אודות הסכנה הרבה הגלומה בנהיגה באופן בו נהג הנאשם, דומה כי אין מקום להכביר מילים. ור' לעניין זה, את דברי בית המשפט העליון (בהתאמות הנדרשות) כי: **"...הרבינו בשנים האחרונים להתריע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצרים על ידי שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..."** (ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסיין חסן [25.10.10]). ר' גם (בהתאמות הנדרשות): **"... מזה מספר שנים אנו מתריעים מפני תופעה נפוצה במקומותינו, כאשר נהגים הנדרשים על ידי שוטרים לעצור לביקורת או בעקבות ביצועה של עבירת תעבורה, נמלטים על נפשם תוך נסיעה פרועה בה כרוכים סיכונים לחייהם של הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך. למרבה המזל, מרביתם של אותם מרדפים אחרי הרכב הנמלט הסתיימו ללא פגיעות בחיי אדם. אולם, גם היו מקרים בהם שילמו אזרחים תמימים בחייהם את מחירה של הנהיגה המופקרת של הנהג הנמלט** (ע"פ 7255/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

ור' גם (בהתאמות הנדרשות): **"לא נעלמה מעינינו העובדה כי מדובר באדם צעיר, חסר הרשעות בפלילים, ברם, שעת חירום היא בדרכים, הואיל וכמעט בכל יום מצטרפות משפחות רבות למעגל השכול שנגרם בעטייה של נהיגה רשלנית. בנסיבות אלו, כשבתוכנו מסתובבים לא מעטים המעלים, ומדעת, את רף הסיכון בכבישים [...] מצווה בית המשפט להחמיר בענישה..."** (ע"פ 2079/06 אוסמה אבו עזא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

הפסיקה דלעיל התייחסה אמנם לעבירה אחרת, חמורה יותר, (של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה) ואולם, המובאות שצוטטו לעיל, רלוונטיות גם לעניינו של הנאשם דנן, משמתייחסות הן לעצם המעשה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של נהיגה בפזיזות (נהיגה פוחזת)

11. מטבע הדברים קיימת פסיקה רבה ומגוונת לכאן ולכאן, ומטבע הדברים קיימות אבחנות בין המקרים השונים.

בע"פ 10476/09 יוסף אבו סביח נ' מדינת ישראל (לא פורסם) הופחת בהסכמה העונש מ 24 חודשי מאסר בפועל 18 חודשי מאסר בפועל לאחר שהמערער הורשע בעבירה לפי סעיף 338(1). מדובר היה במקרה קל הרבה יותר בנסיבותיו מנסיבות עניינו של הנאשם דנן, מקום בו שם מדובר היה בצעיר בן 18, נעדר עבר פלילי, אשר נהג כבר דרך קצרה משמעותית מכברת הדרך שבה נהג הנאשם, ואשר הסיכון אשר גרם היה נמוך באופן ממשי מזה לו גרם הנאשם כנלמד מעובדות כתב האישום המתוקן.

בע"פ 3802/10 **ליאור אלון נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) הורשע המערער בעבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(1) וכן עבירות של ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט. המערער נדון בבית המשפט המחוזי בבאר שבע לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילה בת שנתיים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. בית המשפט העליון דחה את הערעור. עניינו של המערער הנ"ל מאובחן לקולא אל מול עניינו של הנאשם דנן, מקום בו הנסיבות היו קלות לאין שיעור, בשים לב לאופן הנהיגה ולמשך ביצוע העבירה משכברת הדרך בה נמלט היתה קצרה משמעותית.

בע"פ 5691/09 **מוחמד ג'ברין נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) נדחה ערעורו של תושב הרשות הפלסטינית, אשר הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין ועבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ושב"ח. בית המשפט המחוזי בבאר שבע השית על המערער עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים וחילוט הרכב בו נהג.

בע"פ 8703/08 **חליל אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (11.2.2009) דחה בית המשפט העליון ערעורו של מערער שהורשע בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות תוך נהיגה ברכב בדרך ציבורית, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון ונדון ל 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 24 חודשים בפועל ועונשים נוספים נלווים.

ברע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור ביחס לעונשו של נאשם שהוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 36 חודשים בפועל, ועונשים נוספים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד.

בעפ"ג 11059-04-15 **אבו כף מראחיל נ' מדינת ישראל** [24.6.15] דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע ערעור על גז"ד בן 20 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהיה ער להמלצת שירות מבחן לעונש של של"צ ולכך שמדובר בצעיר אשר היה בן 19 בעת ביצוע העבירה, ונעדר עבר פלילי לחלוטין. ביהמ"ש המחוזי גם אישר הן את מתחמי העונש שנקבע (בין 10 ל - 30 חודשים) והן את משך הפסילה בפועל - 54 חודשים.

בעפ"ג 30565-01-21 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (17.3.21) נדרש בית המשפט המחוזי בבאר שבע לערעורו של נאשם צעיר, אשר הורשע בעבירה של נהיגה פוחזת, אשר עבר הליך טיפולי ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על צו מבחן ומאסר בדרך של עבודות שירות ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל ול-36 חודשי פסילה. בדיון בערעור חזר בו המערער מהערעור ביחס לרכיב המאסר והפסילה קוצרה ל-30 חודשים בפועל.

בעפ"ג 39276-03-21 **אבו צליח נ' מדינת ישראל** (23.6.21) נמחק במעמד הדיון, בעקבות הערות בית המשפט, ערעורו של מערער שהורשע בעבירה של נהיגה פוחזת לפי סעיף 338 (א)(1) בנסיבות קלות יותר מנסיבות עניינו של הנאשם, בכל הקשור לכברת הדרך שבה נהג. אותו מערער עבר הליך טיפולי ממושך ושירות

המבחן הגיש בעניינו 5 תסקירים שלימדו על השתתפות מלאה בקבוצה טיפולית והמליץ על צו מבחן ועל מאסר בדרך של עבודות שירות (כנלמד מגזר הדין בבית משפט השלום באותו עניין).

בעפ"ג 60102-11-18, **אלטורשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.19) דחה בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי (אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על של"צ), אשר נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו - 36 חודשי פסילה בפועל (בערעור נוכח פסילה שהוטלה בתיק תעבורה מקביל, צומצמה הפסילה ל 24 חודשים).

בע"פ 57752-03-19, **קיטובני נ' מדינת ישראל** (19.9.19) ציין בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ביחס למתחם עונש הנע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מערער שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוט ונהיגה בזמן פסילה, בנסיבות קלות בהרבה ביחס לאופן ומשך הנהיגה כי: **"המתחם אשר נקבע על ידי בית משפט קמא, הינו מתחם עונש הולם..."**

ומן הכלל אל הפרט:

12. לחומרא יש לקחת בחשבון את אופן הנהיגה הפרוע והמסוכן, אשר כולו נועד להגשמת תכלית של הימלטות משוטט ונובע מנהיגה שלא בהיסח הדעת. דומה כי בהינתן משך הנהיגה, כברת הדרך הארוכה, המהירות הגבוהה במיוחד בשים לב לאופי הכבישים ותנאי הדרך, העקיפות הרבות לרבות תוך מעבר קו הפרדה רצוף ולרבות כאשר לא היה שדה ראייה מתאים, הרי שמעשיו של הנאשם מציבים את עניינו, לכל הפחות, ברף הגבוה במנעד המעשים המקימים את יסודות העבירה לפי סעיף 338. לענין זה יפים דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 24113-12-17 **שחאית נ' מדינת ישראל** (7.3.18), עת אישר גזר דין בן 17 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירה לפי סעיף 338 ועבירות נלוות, לאחר שציין: **"... נציין בעניין זה, כי ב"כ המערער טען כנגד כך שהעונש שהושת על המערער קרוב לעונש שמושת לעונש בגין עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. מעבר לכך שרמת הענישה בעבירות אלו הינה גבוהה יותר, הרי מעשיו של המערער בדרגת חומרתם, אכן נושקים למעשי סיכון חיי אדם מעין אלה".** כאשר לטענות ב"כ הנאשם לענין זה שלא פורטו בכתב האישום המתוקן כלי רכב שנאלצו לסטות או לבלום וכיוצ"ב, אין בכך סגי, שהרי נסיבות שכאלו התאימו לכתב האישום המקורי, שכלל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, והעדרן של נסיבות אלו תואם את התיקון שנערך בכתב האישום.

13. בעניינו של הנאשם, ובשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כנלמד מכתב האישום המתוקן, יפים הדברים שצוינו בעפ"ג 60735-11-21 **אבו גלידן נ' מדינת ישראל** (2.2.22) כי: **"העונש הקבוע לעבירת נהיגת רכב בפזיזות, בה הורשע המערער, הוא 3 שנות מאסר. הענישה הקונקרטית על העבירה נפרשת על קשת רחבה והיא תלויה בנסיבות המסוימות של ההתנהגות, בביטוייה ובתוצאותיה. בקצה האחד של הקשת נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובקצה השני שלה, נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי לעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה".** לא ניתן שלא להתרשם מעזות המצח והנחישות

שאפיינה את הנאשם נוכח מסלול הנסיעה וכברת הדרך הארוכה שבה נהג. לא ניתן שלא להתרשם מהתעוזה שבאה לידי ביטוי בנכונות לשעוט במהירות כה גבוהה בכביש דו נתיבי, להתעלם מהוראות השוטרים ולבצע עקיפות חוזרות ונשנות לרבות תוך חציית קו הפרדה רצוף או בהעדר שדה ראייה ובשים לב לאמור בכתב האישום המתוקן אודות תנאי הדרך הכוללים עיקולים בכביש והכול מבלי שהיה בנוכחות השוטר ובהמשך גם הקצין הדולקים אחריו ומסמנים לו לעצור בכדי להרתיעו. לא זאת אף זו שהנאשם בחר לבצע את כל האמור לעיל, במפגיע ולנגד עיני השוטר ולאחריו גם הקצין הדולקים אחריו.

בשים לב לאופן הנהיגה כמפורט לעיל, הרי שלא נדרש דמיון רב כדי להבין כי אך בזכות יד המזל לא הגיע מולו כלי רכב תמים. לא נדרש דמיון רב בכדי להבין כי לו היה מגיע מולו כלי רכב תמים במהלך אותן עקיפות, הרי שבמהירות כה גבוהה תוצאות התנגשות חזיתית פוטנציאלית ברורות מאליהן.

אין המדובר ברגע של לחץ או אובדן שיקול הדעת, שלאחריו התעשת הנאשם. לא רק כברת הדרך אפשרה לנאשם לשקול, להפנים, להבין ולכלכל משמעות מעשיו, אלא שגם האירועים בדרך היו כאלו שאמורים היו להדליק בפני הנאשם נורה אדומה ולגרום לו לחדול ממעשיו.

14. לקולת הנאשם יש לקחת בחשבון את העובדה שבסופו של יום חרף אותה נהיגה פרועה, לא נגרמו פגיעות בנפש, ברכוש או בגוף נוכח הסיכון הרב שנגרם. העובדה שבסופו של יום לא נגרמו פגיעות חמורות בגוף או פגיעות בנפש תהווה שיקול לקולא גם אם דומה כי ליד המזל היה חלק רב בכך שאלו אכן לא התממשו.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שלא עולה מכתב האישום המתוקן כי היו כלי רכב מולו במהלך אותן עקיפות או כי איזה מכלי הרכב שעקף נאלץ לבצע פעולה (סטייה, בלימה וכיוצ"ב) כפועל יוצא ממעשי הנאשם.

15. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי על מתחם העונש ההולם, ביחס למכלול מעשי העבירה שעבר הנאשם, לנוע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לרכיב הפסילה, בהינתן מדיניות הענישה הנוהגת, בהינתן העובדה שבעניין מראחיל, אושרה פסילה בפועל בת 54 חודשים, בעניין קיטובני 45 חודשים ובמרבית המקרים שהובאו לעיל נע משך הפסילה בפועל, בין 24 לבין 36 חודשים, בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות דנן, אופן הנהיגה המסוכן והפרוע המחייב בפני עצמו פסילה לתקופה ממושכת, והעובדה שנהיגה זו נמשכה על פני כברת דרך ארוכה, הרי שסבורני כי על מתחם העונש ההולם ביחס לרכיב הפסילה לנוע בין 30 חודשי פסילה בפועל לבין 54 חודשי פסילה בפועל.

הענישה בתוך גדר המתחם:

16. לנאשם עבר פלילי ותעבורתי רלוונטי ומכביד כדלקמן:

עמוד 7

לנאשם שתי הרשעות פליליות קודמות, לרבות בעבירות זהות.

לראשונה נדון הנאשם בשנת 2017 ל- 9 חודשי מאסר בפועל (במאסר של ממש) לאחר שהורשע בביצוע עבירות אלימות.

בהמשך נדון הנאשם ביום 26.12.17 ל- 6 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי **לאחר שהורשע בעבירות זהות של נהיגה פוחדת של רכב** בניגוד להוראות סעיף 338(א)(1), הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו וכן חבלה במזיד לרכב.

לנאשם 27 הרשעות תעבורה, מרביתן ברירות קנס אך חלקן חמורות. כך למשל לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של חציית צומת באור אדום. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעל 6 חודשים לאחר פקיעתו.

אך ביום 4.3.21 נדון הנאשם בבית המשפט לתעבורה לקנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי לאחר שהורשע בעבירה של נהיגה במהירות בלתי סבירה בהתאם לתנאי הדרך, ובאמתחתו הרשעות תעבורה נוספות בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, לרבות הרשעה משנת 2017 בעבירה של מהירות העולה על 41 קמ"ש מעל המותר. לנאשם גם הרשעות תעבורה נוספות בעבירות בעלות רלוונטיות כסטייה מנתיב הנסיעה וכיוצ"ב.

17. מקום בו לא היה במאסר בפועל בן 6 חודשים לו נדון בגין ביצוע עבירות זהות לצד פסילה בפועל למשך 6 חודשים ורכיבי ענישה נוספים בכדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את אותן עבירות שנים לא רבות לאחר מכן, ומקום בו לנאשם 27 הרשעות תעבורה, חלקן בעבירות חמורות יחסית, הרי שעל פני הדברים דומה כי יש צורך של ממש בהכללת שיקולי הרתעת היחיד במסגרת שיקולי הענישה בתוך המתחם, משעל פני הדברים לא רק שעברו מעיד על אדם השב ומסכן שוב ושוב את הציבור במידות שונות של חומרה, באופן נהיגתו, אלא שלא היה בהליכים משפטיים קודמים ובסנקציות עונשיות קודמות בכדי להרתיעו.

18. מקום בו, ההימלטות מניידות משטרה תוך נהיגה מסוכנת ופרועה מהווה תופעה נפוצה בכבישי הנגב ובחוצות ערי הנגב, שהפכה למעין "מכת אזור", המקימה סכנה של ממש לשלומם הפיזי של המשתמשים בדרכים, הרי שבגדר שיקולי הענישה, על בתי המשפט לדאוג כי תצא בת קול לפיה גרימת סיכון שכזה למשתמשים בדרך על ידי נהיגה פרועה תוך הימלטות מניידות משטרה, הינה התנהלות שמחיר כבד לצידה, תוך תקווה שבהרתעת הרבים יהא בכדי להציל קורבנות פוטנציאליים בנפש. דומה כי הצורך לנסות ולהציל חיי קורבנות פוטנציאליים ופגיעה בנפש, באמצעות הרתעת הרבים, מצדיק העמדת שיקולי הרתעת הרבים בעדיפות גבוהה יותר ביחס לשיקולי שיקום מקום בו אלו רלוונטיים. הדברים יפים מקל וחומר מקום בו נדרשת הרתעת הרבים גם לשם החזרת תחושת הביטחון לתושבי הנגב המלינים על תחושה של היעדר משילות באזור.

19. לקולת הנאשם נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי.

לקולת הנאשם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות והיותו אב ל- 3 ילדים, כנטען על ידי בא כוחו, וכנטען על ידי הנאשם עצמו במסגרת דברו לעונש.

לקולת הנאשם נתתי משקל לפרק הזמן שבו היה עצור.

לקולת הנאשם נתתי משקל של ממש לדבריו כי ניצל את התקופה בה שוהה כיום במעצר על מנת לעבור הליך טיפולי, כי ניצל את הזמן שבו שוהה במעצר להשתתף בקבוצות טיפוליות שונות כמו גם את נכונותו לשמש כאסיר תומך לאסירים אחרים.

לקולת הנאשם נתתי משקל לדברי בני משפחתו (במהלך הדיון בבקשה לעיון חוזר) על כי זה ניסה להיטיב את דרכיו ואף השתלב בעבודה.

20. לכאורה, בהינתן חשיבות שיקולי ההרתעה ובשים לב לעברו הפלילי והתעבורתי, היה מקום להשית על הנאשם מאסר ברף גבוה יותר בתוך גדר המתחם, ואולם לאור שיקולי הקולא שפורטו לעיל מצאתי לגזור דינו של הנאשם ברף נמוך יותר מהראוי בתוך המתחם, כך גם ביחס למשך הפסילה בפועל בתוך המתחם.

21. לפנים משורת הדין, בשים לב לשיקולי הקולא ובשים לב למשך המאסר בפועל שעתיד הנאשם לרצות, לא מצאתי להיעתר לעתירת המאשימה להשתתף קנס על הנאשם.

22. לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירה של נהיגה בפזיזות בניגוד להוראות סעיף 338 לחוק העונשין ו/או כל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בניגוד להוראות סעיף 332 לחוק העונשין.

ג. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

ד. 38 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. מובהרות לנאשם הוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה לפיהן ימי המאסר לא יימנו במניין ימי הפסילה. משבמעמד מתן גזר הדין הצהיר הנאשם כי רישיון הנהיגה אינו בחזקתו, בטל הצורך בהפקדת רישיון הנהיגה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשפ"ב, 18/08/2022 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

ב"כ הנאשם:

הנאשם מבקש כי המוצגים שיש להחזיר לו, יש להחזיר למר רבאדי ג'יהד ת.ז. 315588673. לאחר שאשוחח עם המאשימה אגיש בקשה מתאימה .

הנאשם:

מאשר.

שם הקלדנית: מיכל וקנין

הוקלדעלידימיכלוקנין